

нають допомагати одна одній. У послідовному принципі міжпредметних зв'язків знаходяться важливі резерви подальшого вдосконалення навчального процесу. Посилюючи реалізацію міжпредметних зв'язків, ми можемо точніше визначити роль наук (дисциплін) у майбутньому професійному житті студентів.

Міжпредметні зв'язки, що реалізуються в лекційних курсах, на семінарських, практичних і лабораторних заняттях, проявляються в навчально-пізнавальній діяльності студентів, спрямованій на формування відповідних знань. Їх застосування збагачує прийоми, методи і форми організації процесу навчання студентів ВНЗ, дозволяє забезпечити інтеграцію суміжних наук (дисциплін), що сприяє виробленню у студентів навчальних, дослідницьких, конструктивних, комунікативних і інших компетенцій.

Для успішнішого застосування міжпредметних зв'язків особливі вимоги висуваються і до викладача. З одного боку, він повинен мати відповідний рівень інформаційної культури, який включає загальноосвітній, світоглядний, психолого-педагогічний і технологічний компоненти. З іншого, його кваліфікаційний рівень має відповідати сучасному стану розвитку науки (дисципліни), яку він викладає, відбивати специфіку предметної області і особливості методики викладання, сприяючи оптимальній реалізації міжпредметних зв'язків у процесі навчання.

Лещенко Л. П.,
ст. викладач кафедри іноземних мов факультету МЕіМ,
Шамхалова Н. А.,
ст. викладач кафедри іноземних мов ФЕФ

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК СКЛАДОВА СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

На сучасному етапі постає важлива проблема підготовки фахівців з іноземних мов, яка вимагає розробки нових освітніх підходів до системи освіти. Протягом останніх років багато вчених займаються вивченням і впровадженням компетентнісного підходу в систему освіти. С. Савченко стверджує, що поняття «підхід» зумовлене соціальним контекстом. Він додає, що «підхід виступає як специфічна основа освітньої парадигми, фундамент її концепції, вказує на спроби побудови тієї чи іншої освітньої системи». Ось чому підхід є тією основою, що дозволяє формувати ту чи іншу компетентність у студента, тобто формувати певний тип педагогічного відношення.

Суть компетентнісного підходу полягає не у засвоєнні вже «готових знань», а спостереженням за умовами появи цих знань». Саме самостійна дослідницька діяльність студента стає метою навчання. Використовуючи компетентнісний підхід при навчанні, студенти засвоюють нові види досвіду, самі визначають проблему, отримують вміння дослідницької діяльності, співпраці, оцінюють якість свого результату.

Великого значення набуває застосування інноваційних методів, що сприяють виникненню нових ідей компетентнісного підходу, який пов'язаний із сучасністю і співвідноситься з мобільним «відкритим» суспільством, посилюючи свою взаємодію з основними громадськими силами та секторами економіки.

Застосування тренінгових технологій навчання іноземної мови надає можливість сформувати у студентів творче, аналітичне мислення і практичні навички майбутньої ефективної професійної діяльності. Усне спілкування є важливим компонентом формування компетентності студента з іноземної мови. Підготовка та презентація доповіді іноземною мовою, з певної тематики, є засобом систематизації та актуалізації набутих компетенцій. Крім того, підготовка та оцінювання усного мовлення мають бути неперервними та використовувати широкий спектр форм і методів, які враховують знання студентів, їх уміння та особисте ставлення до зазначених аспектів.

До однієї з поширених форм застосування інноваційних технологій на заняттях з іноземної мови, яка обумовлює формування практичних навичок реалізації мовних компетенцій, є мастер-клас. Мастер-клас – це і форма подальшого вдосконалення системи теоретичних і практичних знань студентів, і особливий компетентнісний підхід.

Очевидно, що основою та відправною точкою процесу навчання є створення моделі фахівця, який є чи буде затребуваним на ринку праці.

За останні роки відбулися певні зміни парадигми навчання у виші – перехід від системи, в центрі якої знаходиться викладач, до системи, зорієнтованої на студента (student centered education).

Новий тип навчання презентує розробку нових підходів до викладання і навчання, що відображають практичний бік реалізації компетентнісного підходу у вищій освіті. Студентоцентро-

ване навчання передбачає «набір знань, здібностей, принципів, захопленя та інших ознак, які при використанні і розвитку в процесі праці призведуть до досягнення результатів, які відповідають стратегічним планам роботодавця». Студент є центром процесу навчання, який виступає замовником освітянських послуг. Мотивація процесу навчання може бути зумовлена високою активною професійною педагогічною діяльністю викладача, який диференціює мовний матеріал за видами мовної діяльності, який вдосконалює свій професійний рівень.

Отже, студентоцентроване навчання стимулює розвиток методичного забезпечення, а також зміну ролі викладача та використання компетентнісного підходу в різних галузях вищої освіти.

Лисенок М.А.,
ст. викладач кафедри соціології

ТОЛЕРАНТНА ОСОБИСТІТЬ ВИКЛАДАЧА – ОСНОВА УСПІШНОГО ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ

Сучасне багатовекторне суспільство перебуває на етапі бурхливих перетворень, виникають нові соціальні явища: глобалізація, євроінтеграція, інформатизація. Багатоманітність і складність цих процесів вимагає від викладача йти в ногу з часом і постійно підвищувати свою педагогічну майстерність, інтелектуальний, моральний рівень, адже для сучасних студентів, які використовують різноманітні інформаційні ресурси, викладач уже не є єдиним джерелом формування знань.

На перший план виходять особистісні характеристики викладача, такі як толерантність, інтелігентність, різносторонність, гуманізм, альтруїзм, чесність, порядність. Хочемо наголосити саме на толерантності – особливій складовій, яка пов'язана з усіма іншими та без якої неможливо виховати сучасну різносторонньо розвинену особистість, що здатна успішно реалізувати себе в нашому суспільстві. Кожному викладачеві необхідно вдосконалювати цю якісну характеристику та розвивати її у студентів. Ми переконані, що тільки власним прикладом викладач може успішно сформувати ключові міжособистісні компетентності у студентської молоді.

Враховуючи зазначене, сучасний викладач університету в своїй навчально-виховній роботі зі студентами повинен дотримуватися таких принципів толерантності:

- поважати особистість студента;
- сприймати інших такими, якими вони є, без агресії, засудження, приниження;
- давати можливість студентам висловлювати власні думки;
- уникати стереотипів і повчань у спілкуванні;
- навчати, не критикуючи і не принижуючи гідність студента;
- будувати рівноправні відносини зі студентами;
- заохочувати толерантне ставлення студентів один до одного;
- бачити в кожній особистості студента унікально-неповторну індивідуальність, уникаючи порівняння однієї з іншою;
- враховувати суттєві зауваження, пропозиції, рекомендації студентів щодо покращення навчально-виховного процесу;
- бути самому взірцем толерантності.

Отже, керуючись цими принципами у своїй практичній діяльності, викладач може успішно сформувати вищевказані ключові компетентності у студентів, які в майбутньому складуть основу нашого толерантного високорозвиненого суспільства.

Ліфінцев Д.С., к.е.н.,
доцент кафедри менеджменту

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАЧНЯ (НА ПРИКЛАДІ ДИСЦИПЛІНИ «КРОС-КУЛЬТУРНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ»)

Динамізм глобалізаційних процесів, науково-технологічний прогрес, інформаційна революція, а також швидка інтеграція України до європейського та світового бізнес-середовища вимагають негайної адаптації вітчизняної системи вищої освіти до нових реалій. Концепція студентоцентризму є об'єктивним відображенням підвищених вимог до навчального процесу. Розуміння